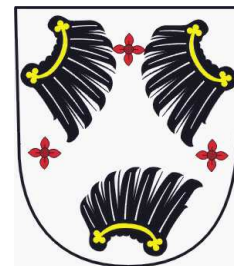

Zpravodaj

obce Tasov

25. června 2010

číslo 2

Informace starosty obce:

V druhém letošním zpravodaji Vás chci informovat o činnosti v obci za II. čtvrtletí letošního roku. V současné době pokračují projektové práce na splaškové kanalizaci v obci. Je vypracován návrh tras a shromažďují se souhlasy vlastníků pozemků a správců inženýrských sítí. Práce pokračují pomalu, protože se naráží na neochotu ze strany některých občanů dát souhlas se vstupem na pozemky, kudy se trasa plánuje a z těchto důvodů se musí hledat náhradní řešení.

Dokončuje se generální oprava střechy na budově staré školy č.p. 3. I přes nepříznivé počasí jsou pokrývačské práce téměř hotovy, dokončují se klempířské práce.

V měsíci květnu jsme likvidovali divokou skládku na Bytovkách, která vznikla za přispění některých občanů. Skládku se nakupila v příkopu, zabraňovala průtoku vody a veškerá povrchová voda zaplavovala nové rodinné domy. Tato akce nebyla plánovaná, ale museli jsme k ní přistoupit z důvodu ochrany majetku občanů, protože docházelo k podmáčení novostaveb.

Přestože tomu dosavadní ráz počasí moc neodpovídá, blíží se čas prázdnin a dovolených. Přeji všem občanům v nastávajících letních měsících více sluníčka a příjemnou dovolenou.

Starosta obce Josef Borůvka

Ve dnech 28. a 29. května 2010 proběhly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. V naší obci proběhly volby takto:

počet voličů, zapsaných do stálého seznamu voličů	488
počet voličů, zapsaných do zvláštního seznamu voličů.....	4
počet voličů celkem	492
počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	307
počet platných hlasů	305
volební účast v procentech.....	62,63

Hlasování pro jednotlivé strany

1. Česká strana sociálně demokratická 64 hlasů, 20,38 %
2. Občanská demokratická strana 52 hlasů, 16,56 %
3. Věci veřejné 45 hlasů, 14,33 %

V minulém zpravodaji jste byli informováni o záměru firmy SOLAR OKS z Brna postavit v katastru naší obce fotovoltaickou elektrárnu. Žádost firmy SOLAR OKS o změnu územního plánu týkající se změny orné půdy na plochu pro drobnou výrobu a sklad byla projednána zastupiteli obce 7. května 2010. Výsledkem je zamítnutí změny územního plánu a tím i nesouhlas se stavbou fotovoltaické elektrárny.

Obecní úřad hledá pracovníka na provádění v Literárním památníku Vysočina o sobotách v době od 14 do 16 hodin v turistické sezoně. Tato činnost je vhodná pro důchodce i studenty starší 18 let.

Ke konci května ukončila na obecním úřadu pracovní poměr Ing. Štěpánka Šuhadová, na její pozici nastoupila Bc. Anna Nestrová. Vzhledem k tomu, že nemá matrikářské osvědčení, bude práci matrikářky nadále zastávat Ing. Štěpánka Šuhadová v úterý od 16 do 17 hod.

V pondělí 14. června 2010 v ranních hodinách po přívalových deštích opět stoupla hladina potoka. Během několika minut bylo koryto potoka plné. V Bosně chybělo pouze 5 cm do prahu mostu. A z těchto důvodů byl vyhlášen stav pohotovosti a byla aktivována zásahová jednotka JPO III Tasov. Naštěstí voda přestala stoupat, ale přesto napáchala značné škody na obecní cestě do cihelny, kde se ucpalo koryto stávajícího potoka. Po dohodě se správcem vodního toku dojde k odstranění náletů a částečnému vyčištění koryta toku do konce června.

Co se v Tasově na poli historie a údržby památek poslední dobou podařilo.

Především na základě prokázání, že tasovská fara je v jádře kostel svatého Jiří a že pod sebou skrývá základy rotundy, tedy ještě staršího kostelíka z přelomu 12. a 13. století, byla fara prohlášena Ministerstvem kultury za kulturní památku. I když na straně jedné nám z toho plynou jisté povinnosti, na straně druhé nám musí stát finančně pomáhat s její obnovou i údržbou

Tohoto roku byla odkryta zbývající část základů tasovské rotundy sv. Jiří, tedy ta středová, která byla doposud ukryta pod dlažbou příchodového chodníku vedoucího k hlavnímu vstupu do fary.

Výkopové práce probíhaly pomalu, nejenom pro letošní lijáky, ale také proto, že v daném místě se odkrylo mnoho hrobů, které musely být nejprve vyzdvíženy, aby bylo možno odkryt vlastní základ zaniklé stavby rotundy. Kosterní pozůstatky byly převezeny do Brna k antropologickému výzkumu, posléze budou přivezeny zpět a znovu s církevním obřadem pohřbeny.

Tyto pohřby však byly uloženy později, tedy až ke kostelu zasvěcenému rovněž svatému Jiří, postavenému přes základy bývalé rotundy a zřejmě i z kamenů jejího zdiva, přebudovanému v půli 18. století na dnešní faru. Protože mnohdy kameny starých základů v pohřbívání vadily, byly na několika místech odstraněny.

Až v úrovni odkrytých základů se nalézají nejstarší pohřby prvních středověkých osadníků Tasova.

Předmětů nalezených v hrobech bylo poskrovnu, jmenovitě několik střepů keramiky „s rádlíkem“, typické pro 13. století, přezky od pásků, hřeby a nožík.

Bližší informace o této nejnovější etapě výzkumů, jejichž výsledky stále více odkrývají roušku halící nejstarší historii Tasova, budou obsahem podzimní přednášky a rovněž budoucí výstavy, která se v příštím roce uskuteční v bývalé márnici.

Dalšími počiny, které byly v průběhu minulého roku v areálu kostela sv. Petra a Pavla uskutečněny a letos dokončeny, jsou interiér bývalé márnice a západní brána v ohradní zdi bývalého hřbitova při farním kostele.

Na západní bránu se po její opravě znovu vrátili na nové hlavice sloupů sochy dva andělé, ze tří, nesoucí symboly tří božských ctností a jeden s atributem svatého přijímání - kalichem. Symboly božských ctností jsou srdce – láska, kříž – víra a kotva – naděje. Bohužel andělek s kotvou byl před lety ukraden, časem však bude jeho socha na bráně doplněna. Tyto plastiky nejsou originály, ale kopie, originály budou dobře uschovány.

Budova bývalé márnice, jak ji nazýváme nebyla vystavěna k účelu, který později plnila a který jí dal název, pod kterým ji známe. Když hrabě Ignác Paar nechává v polovině 18. století přestavět sešlý starý gotický kostel do jeho barokní podoby, tak jak se nám dochoval do současnosti, je k ohradní zdi hřbitova přistavěna tato stavba. Je to kostnice.

Co vlastně kostnice je? Tyto stavby, někdy prosté, nebo i věžovité, poschodové kaple, které se nazývají karnery, mající kostnici /ossarium/ ve spodní části, slouží k uložení lidských kosterních ostatků, sebraných na příklad při úpravách hřbitovů, likvidaci společných hrobů a podobně.

Tasovská kostnice zřejmě sloužila k uložení lidských kostí nalezených a sebraných v průběhu stavebních prací při přestavbě kostela a úpravě okolního hřbitova. Víme, že v letech 1885 a 1886, kdy „zdravotní výbor“ rozhodl o zrušení kostnice, bylo v ní nahromaděno na výšku přes dva metry kostí. Teprve po jejich odstranění a pohřbení před zdí kostela v místě dnes zvaném „Hřbitůvek“, byla budova využívána jako márnice. Po některých úpravách byla rozdělena příčkou na dvě části, v jedné byla vlastní márnice, druhá, do které byl vestavěn komín a kachlová kamna sloužila k pitvám. Všechna tato chmurná využití končí se zrušením hřbitova.

Od té doby však tato historická stavba projektovaná brněnským architektem M. Grimmem chátrala.

Díky finančním podporám Ministerstva kultury, kraje Vysočina a obce Tasov mohla být tato stavba opravena a v brzké době bude dovybavena k tomu, aby mohla být podle záměru využívána pro výstavní činnost, drobné kulturní akce i jako zimní kaple.

Těším se na to, že se nejenom v ní budeme společně setkávat při nejrůznějších akcích věnovaných nejen poznáváním historie Tasova, ale i všeho dobrého, co může být v obci vykonáno.

p. Pavel Kryl, farář v Tasově

Spolky se představují

Komunitní škola Tasov, o.s.

Komunitní škola Tasov, o.s. je občanské sdružení, které vzniklo v říjnu 2007. V souladu se svým cílem, chce zapojit široké vrstvy občanů v obci do společenského dění, podpořit lidi, kterým není lhostejné prostředí, ve kterém žijí, ani vzájemné vztahy mezi občany obce a okolních obcí. Prostředkem k tomu jsou vzdělávací a společenské akce, finančně přístupné všem zájemcům. Prioritní oblastí činnosti je nabídka celoživotního vzdělávání občanům v místě, kde žijí, bez ohledu na věk.

Komunitní škola Tasov, o.s. pořádá od svého vzniku kurzy anglického a německého jazyka a řemeslné kurzy „tvořivé dílny“. Dále to byly počítačové kurzy pro začátečníky a práce s internetem. V letošním roce se nabídka rozšířila o kurz efektivní komunikace a taneční kurzy pro dospělé.

Kromě celoročního programu vzdělávacích kurzů pořádá jednorázové akce, např. Velikonoční sobota, zábavné odpoledne Pojďte s námi za pohádkou nebo prázdninový výlet (ZOO Praha, Lešná).

Pod KŠ funguje Klub rodiče a děti. Jedná se o pravidelné setkávání rodičů s dětmi od 1 roku.

Vedle cvičení s dětmi jsou to tvořivé hry pro děti a zvědavé vycházky do přírody.

e-mail: komunitka@seznam.cz,
www.kstasov.com

19. srpna – prázdninový výlet,

tentokrát za zvířátky i za historií

Bližší informace bude na nástěnce a [www](http://www.kstasov.com).

T. J. Sokol Tasov

Tasovský vejšlap se konal za pěkného počasí v sobotu 29. května. I přesto, že noc před vejšlapem přešla přes Tasov velká bouřka, která z cest udělala bažiny, se zúčastnilo celkem 325 lidí buď pěšky nebo na kole. Desetakilometrové procházky pěšky, nebo třeba s kočárkem se zúčastnilo 209 lidí. Náročnější trasu 20km zvolilo celkem 75 turistů na kole nebo pěšky. Na 50km trase se letos neobjevil žádný pěší turista, takže bylo celkem 40 cyklistů. Na poslední 111 km dlouhou trať se odvážil jeden cyklista. Pro účastníky byly připraveny některé nové trasy a jiné překvapení. Už na startu si mohli všichni vyrazit pamětní minci k 10.výročí této akce. V půlce cesty čekalo na děti lanové centrum, které využili i dospělí. Po zdolání šplhání po lanech si mohli unavení účastníci odpočinout ve stínu dubů a občerstvit se uprostřed lesa dobrotami jako maso na pánvi, gulášek, párek v rohlíku atd. Po absolvování celé trasy čekala na děti malá odměna a pro ty, které nebyly ještě unavené, bylo připraveno sportovní odpoledne s mnoha soutěži. Než děti splnily všechny úkoly, mohli ostatní poslouchat skupinu Stetson, která příjemně hrála celé odpoledne.

Děkujeme všem, kteří přišli a těšíme se na další ročník.

Tasovská Pout':

Pátek 25.6.2010

Taneční zábava

- hraje skupina **Provokace** (za pěkného počasí před sokolovnou)
- začátek v 20.00
- vstupné 80 Kč
- občerstvení - uzené klobásy

Sobota 26.6.2010

Tasovská lávka

- začátek ve 14.00hod
- na rybníku v Bosně
- disciplíny ve dvojicích
- občerstvení zajištěno
- podrobnější informace budou na plakátě těsně před poutí
- Fotbal ženatí x svobodní
- začátek po skončení Tasovské lávky
- na fotbalovém hřišti

Neděle 27.6.2010

Posezení s cimbálovou muzikou

- začátek v 15.30hod.
- před sokolovnou
- předtančení Moravské besedy v 16.00hod.

Vzpomínka na Stanislava Vodičku,

kteřý téměř dvacet let žil v Tasově. Narodil se před sto lety v Rožďalovicích u Nymburka. Vyučil se ve známé knihařské dílně Jana Rajmana a v knihařském umění se pak ještě zdokonalil v Praze. Život a dílo S. Vodičky je neodmyslitelně spjato se jménem básníka Jakuba Demla, kterého blíže poznal již v rožďalovické dílně, když jako učedník byl dán Demlovi k ruce při podpisování jeho čerstvě expedovaných knih, hlavně však po roce 1934, kdy přichází do Tasova. Vodičkovou doménou bylo celoživotní psaní drobných přírodních próz. Můžeme je nalézt v prvotině „Tam, kde usínají motýlové“ z roku 1978, v „Planinách ticha“ a především v knize „Na vzdušné pěšince“, vydané posmrtně v roce 1984.

„Chci ve své knize mluvit právě k těm“, píše tento podivuhodný vypravěč, „kteří ještě vidí a kteří ještě slyší. A také k těm, kteří touží vidět a slyšet, neboť lhostejným už není co říci“.

I když Vodičkovy přírodní miniatury jsou psány s uchem přitisknutým k tepu přírody, i v těchto textech cítíme přítomnost člověka, ať už jako pozorovatele a účastníka drobných příběhů, nebo v podobě rázovité místní postavičky, člověka osamělého, výjimečného svým uzeměním právě v malebné krajině Vysočiny.

Z Tasova začátkem padesátých let přechází mistr Vodička do Velkého Meziříčí, kde také 26. listopadu 1982 umírá. Dík za jeho život, kterým nás obohatil.

Ze vzpomínek těch, kteří ho znali, sestavila Aneta Slámová

Lidové zvyky v letním období

Těsně za letním slunovratem je jedna z nejvýznamnějších nocí tohoto období, **Svatojánská noc**, tj. noc na 24. června. V čase slunovratu jde o skutečnou budoucnost, o to, jaký bude rok v jeho druhé polovině. Ke zdaru konání, hlavně u zemědělců, bylo třeba chránit sebe, rodinu, dům i okolí od zlých mocností, které vystupují v časech přelomů období z hlubin neznáma a mohou škodit. Fenomémem této noci jsou **svatojánské ohně**. Oheň, jako symbol slunce, se pátil podobně jako o filipojakubské noci na vyvýšených místech krajiny. Této noci končí kulminace slunce, je na vrcholu, podobně jako ohně na kopcích.

Svatojánské čarování je další známý prvek této noci. Byliny trhané uprostřed noci mají čarovnou i léčivou moc. Lidé chránili sebe i své příbytky a chlévy před čarodějnicemi pomocí čerstvě utržených rostlin. Lípou ochraňovali domy, zastrkovali její výhonky kolem dveří a oken. Před vstupem do chléva dávali velký zelený drn jehož stébla musela spočítat čarodějnice, než vešla dovnitř. Než je spočítá, přijde půlnoc a její moc pomine.

Kdes chodila dnešní noci?

Sbírat bejlí na nemoci.

Kdopak s Tebou chodil, kdo Tě lesem vodil?

Nejmilejší přítel- sám svatý Jan Křtitel.

Léto je spjato se sklizní darů přírody. Prvním vstupem do běhu vegetace je **senoseč**. Obřadní zvyky spjaté se společným kosením luk pominuly, ale zůstali nám „písňě kosecké“. Dosud zaznívají např. v Buchlovicích při slavnosti kosení.

Hlavní sklizní byly **žně**. Ruční práce měla po staletí ustálený rytmus, kdy ženci obilí kosili, další ho vázali do snopů a následně stavěli do panáků či mandelů tak, aby požaté obilí na poli před svozem doschlo. Na ukončení žní se konaly krátké slavnosti – **dožínky**, které byly vázané na vztah mezi vlastníkem půdy a lidmi, kteří na polích pracovali. Vedle ozdobeného polního náradí byl neodlučitelným znakem dožínkový věnec. Ten, spolu s posledním uvázaným snopem obilí, předala nejhezčí žnečka hospodáři. Věnec byl zavěšen do průjezdu nebo stodoly a ponechán tam až do jara, do času setby. Před ní hospodář zrno z věnce vydrtil a přidal do připraveného zrna k setí. Řetězec vegetace byl nepřerušen.

Léto je časem **poutí**. V **náboženské tradici** je pouť pěší cesta. Cesta pokání, uctívání, proseb a díkuvzdání. Známé jsou pouti k místům nejsvětějším (k Božímu hrobu, na Golgotu, do Betléma), k místům, kde se odehrály nejvýznamnější děje Nového zákona, k hrobům a ostatkům světců i k místům zázraků a zjevení (Lourdy). V českých zemích se velkolepé poutní cesty konaly k uctění sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého. Časté byly mariánské poutě. **Pouť v lidové tradici** je slavností, drženou v obci podle svátku svatého, jemuž je zasvěcen místní kostel nebo kostel farnosti. Kolem kostela byly krámky s dárkovými předměty, jednak vztahujícími se k památnému místu, kostelu, až uměleckých kvalit, ale i svíce, růžence, svaté obrázky, hrníčky s obrázkem poutního místa a patrona. Nechyběly krámky s pamlsky a perníky. Dnešní perníky, hýřícími barvami, květy, zrcátky a nápisy, však mají s původními husary, koníčky a panenkami jen málo společného.

čerpáno z knihy J. Langhammerové Lidové zvyky